

[Carsten Raft.]

Handels- og Kontormedhjælperne —, om der var almindelig Tilslutning til dette Forslag. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at vi har spurgt os for; vi har spurgt os for i de meget store Handels- og Kontormedhjælperkredse, der er knyttet til vort Parti. Jeg tænker, det ærede Medlem har tænkt paa sit eget Forbund, men der kan man jo ikke faa at vide, om der er almindelig Tilslutning til Forslaget, idet dette Forbund kun omfatter en Brøkdæl af samtlige Funktionærer og langtfra har udfyldt sin Opgave organisationsmæssigt. Derfor er vi gaaet til vore egne Medlemmer, og der har vi faaet at vide, hvordan Situationen er. Jeg tror ogsaa, at hvis det ærede Medlem fortsætter, som han er begyndt, med i Virkeligheden at gaa imod forlænget Opsigelsesvarsel, med at vrænge ad vore Bestræbelser for at skaffe bedre Ferie, kommer det vist til at mankere endnu yderligere paa at samle Fagets Medlemmer, end det har gjort hidtil; saa tror jeg, mange af dem, der allerede har meldt sig til, vilde sige fra.

Da Socialdemokratiet havde set dette Forslag og var kommet i Knibe, saa gjorde de det, som Mennesker almindeligt gør, naar de kommer i Knibe, de gik til en Sagfører og spurgte om Raad. Og denne Overretssagfører, Ejnar Hansen, har afgivet et saakaldt juridisk Responsum, som jeg er nødt til at gaa ind paa, selv om det er et uidentificeret Dokument, fordi baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet baserede deres Svar paa dette saakaldte juridiske Responsum. Responsum er det nu vanskeligt at kalde det, for dette Ords egentlige Betydning er en Afgørelse, der falder med Vægt og Myndighed, i Virkeligheden er Dom; men dette er et Stykke agitatorisk Dokument, fuldt af Fordrejelse; af bevidste Udeladelser for at tjene den Sag, det paagældende Forbund ønsker at tjene med at spørge den paagældende. Det er af en saadan Karakter — hvad jeg skal komme til i min Gennemgang deraf —, at jeg tror, de fleste Jurister meget vil have sig frabedt, at det kaldes et juridisk Responsum. Jeg tror ikke, der juridisk er tjent noget ved at afgive en saadan Erklæring.

Jeg vender mig først til de almindelige Udtalelser, som baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører var inde paa: For en Serie af de Paragraffer, der er Tale om her, drejer det sig kun om, hvad der er Sædvane, Skik og Brug paa dette Omraade, der er ikke noget som helst nyt. Maa jeg have Lov til, i det Øjeblik den højtærede

Minister netop taler om, at vore Interesser skulde være for de højere Funktionærer og ikke for de lavere og svagere, at sige, at netop her tager Lovforslaget Sigte paa de svagere, dem, der i en Nødssituation er nødt til at indlade sig paa Kontraktbestemmelser, som bryder denne Retssædvane. Forholdet er, at hvis der foreligger saadanne Kontraktbestemmelser, saa betyder Retspraksis og Skik og Brug intet, og netop i dette Forhold, over for de svagere, der maa gaa ind til disse daarlige Betingelser, betyder Forslaget, at de kan blive beskyttet, for det kan ikke blive ringere, end Loven siger det.

Om Ferien forlader det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen et Øjeblik sin juridiske Støtte, idet den paagældende siger, at Lovforslaget er et utvivlsomt Fremskridt. Det er det ogsaa, men jeg synes, det er meget rigtigt, vi faar at vide, hvad det ærede Medlem mener om Feriespørgsmaalet.

Jeg slutter mig til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem ønsker altsaa ikke længere Opsigelsesvarsel, men ønsker det ærede Medlem heller ingen længere Ferie? Er Stemningen da saa mut over for dette, saa alle disse utvivlsomme Fremskridt, som Funktionærerne selv er begejstrede og glade for, skal modtages paa den Maade af deres Fagorganisation?

Der var Tale om, at der var ikke noget Fremskridt med Hensyn til Opsigelsesvarselet. Men her kommer vi netop til det, som vi svarer Ministeren direkte med: Alle de smaa og svage ser Fremskridt i dette Forhold. Hvem er det nemlig, der hjælpes? Manufakturkommiser, Kolonialkommiser, hele den store Handelsstands Medhjælper faar udvidet deres Opsigelsesvarsel fra 14 Dage til en Maaned. Det juridiske Responsum kan ikke klare sig her uden at gøre sig skyldig i en bevidst Fordrejning og Udeladelse. Dog er man ganske vist nødt til at citere Lovparagraffen, hvorefter man svarer derpaa. Jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlemmes Organisation, Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, den officielle Repræsentation for Handels- og Kontormedhjælperne, har autoriseret dette Responsum ved at udgive det officielt.

Man er altsaa nødt til at citere Lovparagraffen, og man er nødt til at nævne, at de Folk, der skal have tre Maaneders Opsigelse, er Arbejdsledere i Septemberforligets Forstand. Men da man skal imødegaa dette, forsvinder det, fordi det lyder agitatorisk bedre. Men Bestemmelsen er der, den har sin Hovedvægt, fordi Tusinder af disse Arbejdsledere i Septemberforligets